

MACBETTU

DRUGI ADUT FESTIVALA SVJETSKOG KAZALIŠTA

Ovaj Shakespeare sa Sardinije izvanredna je kazališna umjetnina, ističe kazališni kritičar Jutarnjeg

AUTOR: Tomislav Čadež (<https://www.jutarnji.hr/autori/tomislav-cadez>) OBJAVLJENO: 24.09.2018. u 08:51

Oduševila me predstava "Macbettu" talijanskoga redatelja **Alessandra Serre** u produkciji Teatra Sardegna iz grada Cagliari, glavnoga i najvećega na talijanskom otoku Sardinija.

VEZANE VIJESTI

PREDSTAVA KOJA JE OTVORILA 16. FESTIVAL SVJETSKOG KAZALIŠTA 'Pet lakih komada' - zadivljujuće scensko djelo čiji su akteri djeca od osam do 15 godina (<https://www.jutarnji.hr/kultura/kazaliste/predstava-koja-je-otvorila-16-festival-svjetskog-kazalista-pet-lakih-komada-zadivljujuce-scensko-djelo-ciji-su-akteri-djeca-od-osam-do-15-godina/7841325/>)

GUARDIAN UVRSTIO FRLJIČA MEĐU PETERO NAJVAŽNIJIH REDATELJA U EUROPI 'On nepristojnost tjera do ekstrema, ali ovo nije vrijeme za biti pristojan' (<https://www.jutarnji.hr/kultura/kazaliste/guardian-uvrstio-frljica-medu-petero-najvaznijih-redatelja-u-europi-on-nepristojnost-tjera-do-ekstrema-ali-ovo-nije-vrijeme-za-biti-pristojan/7796883/>)

Kazališnom kritičaru senzaciju donosi već sama činjenica da gleda predstavu u novome jeziku, koji još nije čuo s pozornice. Sardski jezik zvuči kao kakav zaoštren, prgav, olovan talijanski i ima u njegovoj ekspresiji nečega tvrdog a melodioznog istodobno. Nisam jedino čuo nov jezik, nego sam i prvi put pogledao ovu "škotsku predstavu". Shakespeareova "Macbetha" nikad nisam gledao u teatru jer se zapravo igra jedino iznimno. Ta njegova najkraća i najkrvavija tragedija navodno je "ukleta" (glumci navodno umiru, kulise se ruše) pa je kazalištarci nerado oživljuju, a čak je eto i nerado zovu pravim imenom. U nas je, koliko znam, od osamostaljenja jedino **Jakov Sedlar**, 1995., postavio ovu dakle "škotsku predstavu". Prije toga režirao ju je **Georgij Paro** godine 1972. u Gavelli, kad sam dakle imao tri godine.

Bilo kako bilo, Festival svjetskog kazališta i drugi put ove sezone počastio nas je izvanrednom kazališnom umjetninom. Poslije "Pet lakih komada" švicarskoga redatelja **Mile Raua**, u izvedbi belgijske skupine Campo, dočekali smo ovu čiju je režiju, scenografiju, kostimografiju i svjetlo osmislio **Alessandro Serra**, a izvode je **Fulvio Accogli**, **Andrea Bartolomeo**, **Leonardo Capuano**, **Giovanni Carroni**, **Andrea Carroni**, **Maurizio Giordo**, **Stefano Mereu** i **Felice Montervino**. Ne znamo tko igra koga, jer u knjižici ne piše, nismo mogli podjelu naći niti na stranicama teatra koji je predstavu producirao, a nisu se potrudili ni talijanski kritičari. Mogao bih nagađati, ali kako da ustanovim koji je od dva jednaka čelavca koji?

Ne znam tko dakle igra Macbetha i ljuti me to. A igra ekspresivno, jasno, nezapitano, a opet uvjerljivo i sugestivno.

Gledamo frenetičan, mračan, a opet poticajan inzularni inferno, gdje igra svjetla i tame teče jednako dramatično koliko i igra glasova i pokreta. Svega dakle osmero glumaca iznosi tragediju, ovdje svedenu na mušku čast, gdje Lady Macbeth, koju igra za glavu viši muškarac od ostalih (svi akteri su u tradiciji elizabetanskoga kazališta muškarci), i nema neku osobitu ulogu.

Kao da je Sardinija odviše patrijarhalna sredina da prihvati kralja ovisnog o ženi, pa je njezina zapravo glavna funkcija - inspiratora niza zločina, posve potisnuta u drugi plan. Macbeth je ispao zapravo lošiji čovjek nego što jest (a daleko od toga da bi bio dobar).

Međutim, radnja kao da postaje nevažna u sudaru s vizualnim identitetom ove ne preduge predstave. Scenu krijepe i oživljuju nizovi vratolomnih gegova, gdje su svi akteri u nekom trenutku neka od triju vještica-proročica, a njihovo sitno koracanje, u duhu crtanih filmova, kombinirano je s jednostavnim, crno-bijelim kostimima koji u glavnom parafraziraju sardsku narodnu nošnju. Prašina, metalni stolovi-paravani što ječe pod udarcima, jaki glasovi, čarolija Lady Macbeth koja klizi nagore kao duh - slike se duboko usijecaju u memo. u i ondje ostaju.

Znači, pred nama je visoko estetižiran proizvod, gdje je svaki pokret pomno osmišljen, mizanscen superioran i nevjerojatno bogat, glumački glasovi snažni i presvučeni uzbuđljivim pathosom, a cijelo zbivanje, među ostalim, napučeno i mučnom i dubokom tišinom.

Tagovi [# Festival svjetskog kazališta \(https://www.jutarnji.hr/tag/Festival_svjetskog_kazali%C5%A1ta\)](https://www.jutarnji.hr/tag/Festival_svjetskog_kazali%C5%A1ta)

[# kazališna predstava \(https://www.jutarnji.hr/tag/kazali%C5%A1na_predstava\)](https://www.jutarnji.hr/tag/kazali%C5%A1na_predstava)